

Arrest

nr. 320 173 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. HERSENS, en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op [...] januari 1990 te Banjul, Gambia en de Gambiaanse nationaliteit te bezitten. U bent religieus moslim en behoort etnisch tot de Fula. U woonde steeds bij uw ouders te Banjul tot aan de leeftijd van 20 jaar waarna u ook op andere plaatsen verbleef. U hielp uw vader in Birkama in de landbouw sinds u 6 jaar was. U verhuisde ook geregeld met het gezin naar verschillende plaatsen. U volgde 5 jaar onderwijs. In Gambia deed u verschillende soorten jobs zoals de planning van logistiek, handel in kledij en in de bouwsector. In 2005 kreeg u te horen dat er problemen waren in uw wijk en ging u poolshoogte nemen. Daar aangekomen zag u dat uw vader werd geslagen, gearresteerd en in een auto meegenomen waarop ook zijn hus in brand werd gestoken.

U verzette zich tegen dit alles en werd eveneens meegenomen. U werd 4 à 5 manden opgesloten in de gevangenis van Mile 2 te Banjul. Met behulp van de tussenkomst van een politicus en tevens een vriend van uw vader kwam u vrij en diende u bij hem aan te bieden. Hij vroeg u geld voor zijn tussenkomst. Hij bood u een job aan waarbij u moest werken tot uw schuld was afbetaald. U hield zich niet steeds aan de overeenkomst en er werden daarop mensen naar u gestuurd die u tot 3 maal toe in de gevangenis van Brikama opsloten. Tijdens uw detenties werd u steevast mishandeld. U kreeg er genoeg van en besloot uw moeder op te zoeken die u aanraadde het land te verlaten. Een man kwam u ophalen met een auto en u stak in 2011 de grens met Senegal over. Via Mali, Burkina Faso, Niger en Libië kwam u uiteindelijk in Italië aan waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 18 september 2019. U verliet Italië en trok verder naar Duitsland waar u op 23 november 2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende. U werd in het kader van de Dublinwetgeving teruggestuurd naar Italië. U verliet Italië opnieuw en via verschillende landen kwam u op 1 april 2018 in België aan en diende hier op 5 april 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Tijdens uw verblijf in België onderhield u seksuele relaties met zowel vrouwen als mannen. U verklaart voorts dat u zich tot zowel mannen als vrouwen aangetrokken voelt. Ter staving van uw verzoek diende u een bundel documenten aangaande uw leven in België in. In uw dossier werd ook een medisch document d.d. 1 juni 2018 van dr. E.B. teruggevonden aangaande littekens die u heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient ten eerste te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient vastgesteld dat uw verklaring biseksueel te zijn, niet geloofwaardig kan worden bevonden, en u doorheen uw verklaringen geenszins aannemelijk wist te maken dat u biseksueel zou zijn.

Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Allereerst dient opgemerkt dat u uw beweerde biseksuele geaardheid zeer laattijdig heeft aangehaald als motief voor uw verzoek om internationale bescherming.

Toen u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan het einde van dit onderhoud werd gevraagd of er behalve de reden die u net voordien had aangehaald nog andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Gambia, verklaarde u dat u hier al lang woont, dat er veel veranderd is in uw leven, dat u in Gambia gelimiteerd was, dat het hier mogelijk is om zowel mannen en vrouwen te zien en er seks mee te hebben en u zo wil leven. U daarop gevraagd of het correct is dat u seksuele betrekkingen heeft met zowel mannen als vrouwen beaamde u dat en gaf u aan dat u voordien hield van één (vrouwen nvdr.) en nu van beide geslachten en dat dit veranderde 3 maanden nadat u problemen had met de moeder van uw baby, in augustus 2023 (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 16 januari 2024 p 14 [verder NPO1]).

Er dient daarbij opgemerkt dat u uw biseksuele geaardheid nooit eerder heeft aangehaald als motief voor uw verzoek om internationale bescherming bij de Belgische migratiediensten. Nochtans diende u reeds in 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U werd reeds een eerste keer bevraagd door de dienst Vreemdelingenzaken op 8 mei 2018 waar er naar uw persoonsgegevens werd gevraagd. U verklaarde daar dat u niet getrouwd bent (Verklaring DVZ d.d. 8 mei 2018 punt 14) en dat uw ouders u wouden uithuwelijken, maar u dat niet wou en u weigerde met haar te huwen (Verklaring DVZ d.d. 8 mei 2018 punt 15 b). Hoewel er niet specifiek gevraagd wordt naar een reden waarom u niet naar Gambia kan terugkeren, is het opmerkelijk dat u toen niet reeds gewag maakte van uw beweerde biseksuele geaardheid. Uw verklaring over het uithuwelijken is immers een spontane verklaring uwentwege.

Toen u 5 jaar later specifiek werd bevraagd naar uw asielmotieven heeft u op geen enkel moment gewag gemaakt van uw beweerde biseksuele geaardheid. U bracht enkel uw arrestaties te Gambia naar voren die u verbond aan de politieke activiteiten van uw vader (CGVS vragenlijst d.d. 27 september 2023 punt 3). Nochtans werd er ook gevraagd naar problemen van algemene aard waarop u negatief antwoordde (CGVS vragenlijst d.d. 27 september 2023 punt 3.7c). Eveneens opmerkelijk daarbij is dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat uw seksuele geaardheid veranderde in augustus 2023, in casu een maand voor uw interview waar u uw asielmotieven naar voor kon brengen. De vaststelling dat u stelt dat uw seksuele geaardheid veranderde in augustus 2023, maar u daar een maand later toen u de kans kreeg om al uw asielmotieven naar voren te brengen met geen woord over rept is verrassend. Daarbij dient ook nog vermeld dat u werd gevraagd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, kort nadat u vrijuit over al uw problemen in Gambia mocht vertellen, of er nog zaken waren waarom u Gambia heeft verlaten waarop u enkel - vaagweg en algemeen - slagen, foltering, gevangenis en gedwongen arbeid aanhaalde (NPO1 p 11).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u uw beweerde biseksuele geaardheid bijzonder laattijdig – in casu op het einde van uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS - in de asielprocedure naar voren heeft gebracht hoewel u ruim voordien meermaals de kans daartoe heeft gekregen wat de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid reeds ernstig en fundamenteel ondermijnt.

Hoewel deze vaststelling niet verhindert dat het CGVS uw beweerde biseksuele geaardheid verder onderzoekt, dient bovenstaande vaststelling mee in rekening gehouden te worden in de algemene geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid.

Verder peilend naar uw biseksuele geaardheid en gevraagd of u in Gambia reeds het gevoel had dat u iets met mannen wou doen, antwoordde u daar positief op en gaf u aan dat u dat gevoel had sinds u 13 of 14 jaar oud was (NPO2 p 9). Iets later tijdens het persoonlijk onderhoud toen u werd bevraagd over uw seksuele relaties met mannen in België, verklaarde u dan weer dat u 15 of 16 jaar oud was toen u dat gevoel had, maar u toen bang was en de vrouw u zei dat seks met een man geen probleem was (NPO2 p 12). Opmerkelijk is dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u voordien hield van vrouwen en nu van beide geslachten en dat dit veranderde 3 maanden nadat u problemen had met de moeder van uw baby, meer bepaald in augustus 2023 toen u reeds 33 jaar oud was (NPO1 p 14). Toen u door de Belgische politiediensten op 21 juli 2019 ondervraagd werd, verklaarde u dat u naar België bent gekomen, omdat u zowel van mannen als van vrouwen houdt (zie rapport administratief: séjour illégal punt 7 interrogation de l'applicant).

Er dient opgemerkt dat u doorheen uw verblijf te België compleet verschillende tijdstippen heeft aangehaald wanneer u zich bewust zou zijn geworden van uw biseksuele geaardheid waarbij u nu eens 13 à 14 jaar oud, en dan weer 33 jaar oud was. De vaststelling dat u meerdere compleet verschillende momenten aanhaalt waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw biseksuele geaardheid waarbij er ook een zeer groot verschil in leeftijd van in totaal 20 jaar kan waargenomen worden, tast de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid verder en fundamenteel aan.

Bevraagd naar uw seksuele activiteiten met mannen in België verklaard u dat u hier al seks had, dat het niet vaak gebeurt en u niet elke man wil, gezien ze aantrekkelijk moeten zijn, dat u seks had met een man en een vrouw samen en u geen contact meer heeft met hen (NPO2 p 12 en 13). Bevraagd waarom u geen contact meer heeft met hen, stelde u dat uw relatie met uw vriendin, D., nog niet gedaan was, dat jullie nog samen waren en gevraagd wanneer u dan precies seks had gehad, gaf u aan dat dit ongeveer 1 jaar na de geboorte van uw baby was in 2022 (NPO2 p 13). In de uitgebreide bundel documenten die u aan het CGVS overhandigde stelt u uitdrukkelijk dat uw dochter I. geboren is op 4 november 2021 (zie bundel toegevoegd aan het administratief dossier). Bijgevolg situeert u deze seksuele activiteiten eind 2022.

Nochtans had u in het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk verklaart dat uw geaardheid pas is veranderd 3 maanden nadat u problemen had met de mama van uw baby in augustus 2023 (NPO1 p 14).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u uw bekeerde seksuele betrekkingen met een man enerzijds situeert eind 2022 toen u nog samen was met D. en anderzijds 3 maanden nadat u problemen kreeg met D. in augustus 2023. Het CGVS houdt er wel degelijk rekening mee dat een bewustwordingsproces van veranderende seksuele geaardheid niet op een welbepaald tijdstip kan vastgepind worden en dat dit een complex, continue en mogelijks langdurig proces kan zijn. Het hebben van een welbepaalde seksuele handeling kan echter wel steeds op een specifiek moment worden gesitueerd en u legde tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip waarop u seksuele betrekking had met een man.

Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd en gevraagd naar een verklaring gaf u mee dat jullie relatie problemen kende sinds de geboorte van uw kind, dat u bang was dat ze u zou uitschelden en nog dommer zou doen, dat u haar niet meer wil, dat het juist was om dat te doen (het hebben van seks nvdr.), maar u bang was en u D. niet kwijt wil, omdat u zo uw dochter zou kwijtraken (NPO p 15) waarbij u de vraag ontwijkt en allerm minst een geloofwaardige verklaring biedt voor de hierboven beschreven grove tegenstrijdigheid. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde seksuele handelingen die u had met een man (in bijzijn van een vrouw) te Luik.

De vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw seksuele activiteiten met een man te Luik, tast de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid verder aan.

Peilend naar uw bewustwordingsproces van uw biseksualiteit en gevraagd hoe u bij u zelf opmerkte dat u ook het gevoel had op mannen te vallen wanneer u 13 of 14 jaar oud was, verklaarde u **uiterst verrassend** dat u dat opmerkte bij uzelf op de eerste dag met uw vriend, dat jullie samen op bed lagen, dat jullie wat praatten en hij u vertelde over de mogelijkheid van seks met mannen, dat hij uw jeansbroek afdeed en hij uw penis aanraakte dat jullie samen speelden en jullie wisten dat het verboden was (NPO2 p 14). Bevestigd naar deze vriend verklaarde u **bijzonder beknopt en weinig verhelderend** dat zijn familie van Mai kwam en in Gambia woonden, dat hij niet dezelfde vriend is als diegene die u eerder aanhaalde, dat u hem ontmoette op het voetbalplein en - **tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen** dat jullie op bed zaten - jullie buiten en verborgen met elkaar 'speelden omdat jullie wisten dat het verkeerd was (NPO2 p 14).

Gevraagd welke gedachten u bij dit incident toen had, gaf u mee dat u dacht aan wat er zou gebeuren en u het gewoon deed omdat u op dat moment geen vragen had en u het gewoon wou doen. Gevraagd naar eventuele gevoelens bij u op dat moment, verklaarde u **opnieuw weinig verhelderend** dat u zich voelde als een man en u seks wou hebben. Gevraagd of u dan meteen wist dat u anders was en of u aanvankelijk twijfels had, gaf u aan dat u het recht niet had om te denken daarover, dat het gevaarlijk was om dat te doen, dat u wist dat het slecht was en je het gewoon doet als de opportuniteit daar komt (NPO2 p 14).

In een ultieme poging om een zeker bewustwordingsproces bij u te kunnen waarnemen en gevraagd of u voordien al gedachten had over seksueel contact met een jongen, gaf u duidelijk aan dat niet te hebben op die leeftijd en u na die gebeurtenis 'geen tijd' had om daarover na te denken. U daarop voorgeworpen dat de Gambiaanse maatschappij helemaal niet open staat tegenover seksueel contact tussen mannen en gevraagd welke gedachten en gevoelens er in u omgingen toen dit allemaal gebeurde, stelde u zonder meer dat u daar niet over dacht en u gewoon uw leven wou verbergen. Gevraagd hoe u dat dan ervaarde om dat constant te moeten verbergen, verklaarde u dat de gemeenschap en familie weet wat goed is en dat niet wordt getolereerd en je vermoord kan worden (NPO2 p 15) **waarbij u de vraag botweg negeert en naast de kwestie antwoordt.**

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef biseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw biseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Gambia, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens en twijfels komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, incoherente, en niet doorleefde verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen.

Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – biseksueel zijnde in Gambia – of om te getuigen over wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een biseksueel, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u biseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoen biseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) biseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om

uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaringen herhaalt zonder verdere duiding, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.

U voorgeworpen dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had gezegd dat u vrij zou zijn om seks te hebben met wie u wou (zie NPO1 p 15), maar u pas seks begon te hebben met een man (en dit éénmalig NPO2 p 13) nadat uw problemen kreeg met uw laatste vrouw (D. nvdr.) in 2023 en u hier al bent van 2018 en gevraagd wat u tegenhield om van die (seksuele) vrijheid te genieten al die jaren, verklaarde u dat u in Duitsland continu dacht om seks te hebben met vrouwen en om kinderen te krijgen, maar u daar geen plezier in had en dat u eens een man wou nemen omdat je dan geen problemen hebt met zwangerschap of trouwen enzovoort (NPO2 p 15) wat hoegenaamd niet weet te overtuigen en enkel verder bevestigt dat er aan uw beweerde biseksuele geaardheid geen enkel geloof kan gehecht worden.

Bovenstaande vaststellingen indachtig dient opgemerkt dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door u geopperde biseksuele geaardheid.

De vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd aangaande uw persoonlijk leven in Gambia betreffende uw seksuele geaardheid dient meegenomen te worden in de algemene beoordeling van al uw verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Er dient voorts opgemerkt dat u uw beweerde arrestatie, detentie, foltering en gedwongen arbeid niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Toen u een allereerste keer werd bevraagd naar de problemen die er toe hebben geleid dat u Gambia heeft verlaten, verklaarde u dat u 4 keer werd gearresteerd waarbij u een eerste keer werd gearresteerd in 2015 waarbij iedereen van uw familie werd gearresteerd en u aangaf dat uw vader een politicus was (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.1). U verklaarde voorts dat u daarop 21 dagen werd opgesloten in de mile 2 gevangenis in Banjul en u zoel in 2007, 2010 als in 2011 werd gearresteerd en opgesloten in een politiecel te Brikama. U gaf vervolgens aan dat u vreest voor uw leven in een geval van terugkeer naar Gambia, omdat men u opnieuw zou opsluiten in de gevangenis en mishandelen zoals ze in het verleden al hebben gedaan (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.4). U stelde ten slotte dat u problemen heeft met de Gambiaanse overheid en u omwille van de vorige president (Yahya Jammeh nvdr.) meerdere keren gearresteerd bent geweest (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.5).

Toen u de kans kreeg vrijuit over uw problemen in Gambia te spreken, verklaarde u dat uw vader op een bepaald moment een groot probleem had met de mensen van de overheid, omdat uw vader een politicus is, dat hij besloot om de partij van Jammeh te verlaten en naar een ander partij over te stappen, dat mensen van Jammeh naar het huis van uw vader gingen, het huis platbrandden, uw vader sloegen en hem uiteindelijk arresteerden en in een auto wegvoerden (NPO1 p 10). Ook u werd kort daarna opgepakt omwille van uw weerspannigheid tegen de arrestatie van uw vader en naar de Mile 2 gevangenis gebracht (NPO1 p 10). Specifiek gevraagd of de problemen die uw vader had met de overheid problemen waren met het regime van Jammeh, beaamde u dat zonder meer (NPO1 p 7).

Er dient daarbij opgemerkt dat uw beweerde arrestatie, detentie en mishandeling volledig gerelateerd is aan het beweerde politiek profiel van uw vader en zijn politieke activiteiten.

Toen u werd bevraagd naar uw familiale situatie verklaarde u dat uw vader een politicus was en hij elke maand een salaris kreeg omdat hij werkte voor de overheid. Bevraagd wat hij precies deed, gaf u - vaagweg en weinig verhelderend - aan dat hij 'een politicus' is, dat hij 'sprak en meetings organiseerde' om te stemmen, dat hij een raadgever was om mensen te organiseren en als er iets niet goed was, hij dat moest veranderen. Specifiek gevraagd of uw vader dan lid was van de partij van Jammeh beantwoorde u die vraag positief (NPO1 p 5). U verklaarde verder dat u niet weet waarom hij stopte met politiek en hij met u niet over politiek sprak (NPO1 p 6).

U gevraagd hoe de partij van uw vader heet, kon u daar verrassend genoeg niet op antwoorden en gaf u mee dat het al lang geleden is gezien u toen pas 15 jaar oud was (NPO1 p 5). Toen u na de pauze die u kreeg tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw werd gevraagd hoe de partij van Jammeh heet, kon u daar verrassend genoeg plots wel correct op antwoorden en gaf u mee dat deze APRC heet. U daarop gevraagd waar die initialen voor staan, kon u daar niet op antwoorden en stelde u dat toen u daar was u het wist, maar u het nu vergeten bent (NPO1 p 12). Er dient daarbij vermeldt dat de naam van de partij van Jammeh

Alliance for Patriotic Reorientation and Construction (APRC) is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Dat u uw beweerde problemen in Gambia volledig relateert aan de politieke activiteiten van uw vader in de partij van Jammeh, maar u niet kon meegeven hoe die partij heet, **doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan het door u voorgehouden politieke profiel van uw vader**. Dat u plots na een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud waar u toegang heeft tot uw telefoon met internetconnectie – u toonde immers tijdens het tweede persoonlijk onderhoud een foto aan de protection officer op uw smartphone (zie NPO2 p 3) - wel correct kan antwoorden op deze vraag is **weinig serieus en toont enkel aan dat u moedwillig de Belgische migratiediensten probeert te misleiden**. De vaststelling dat u zelfs na het opzoeken van de naam van de partij niet kon meegeven waar die initialen voor staan, **toont des te duidelijker aan dat u hoegenaamd geen enkele binding heeft met deze partij en er aan het politiek profiel van uw vader geen geloof kan gehecht worden**. Tot slot dient opgemerkt dat u op geen enkele wijze weet te verduidelijken wat uw vader nu eigenlijk deed als politicus, in de partij waarvan u de naam aanvankelijk niet eens bleek te kennen. Immers, uw verklaringen over de politieke activiteiten van uw vader zijn uiterst vaag, en eigenlijk nietszeggend – zo verklaarde u aanvankelijk dat uw vader een politicus was, werkte voor de overheid en een salaris kreeg voor de overheid. Gevraagd wat voor werk hij dan deed, verklaarde u enkel vaagweg dat uw vader als politicus ‘gesproken hebben en meetings georganiseerd hebben’, een ‘raadgever zijn geweest om mensen te organiseren’ en dat als er ‘iets niet goed was’, hij ‘dat moest veranderen’ (NPO 1, p. 5). Uw verklaringen betreffende het beweerde politieke profiel van uw vader, en zijn beweerde politieke activiteiten, kunnen – gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen – geenszins geloofwaardig bevonden worden.

Ook wat betreft uw beweerde detentie in de 2 mile gevangenis te Banjul legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u oorspronkelijk aan dat u in 2005 21 dagen werd opgesloten in de gevangenis 2 mile te Banjul (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.1). Weinig later – meer bepaald op 16 januari 2024 – verklaarde u dan weer dat u daar 4 à 5 maanden werd opgesloten (NPO1 p 10), een **significant en opvallend verschil**. Er wordt door het CGVS wel degelijk rekening gehouden met het feit dat detentie een sterke invloed kan hebben op het tijdsbesef van de gedetineerde en er niet mag verwacht worden dat u het exacte aantal dagen detentie perfect voor de geest zou kunnen halen. Er mag anderzijds wel verwacht worden dat u de periode van uw beweerde detentie bij benadering zou kunnen meegeven. Dat u dan eens aanhaalt 21 dagen te zijn opgesloten en kort later verklaart 4 à 5 maanden te zijn opgesloten **kan hoegenaamd niet serieus genomen worden en tast de geloofwaardigheid van uw beweerde detentie fundamenteel aan**.

Uw advocaat haalde op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud aan dat u zou proberen documenten te bemachtigen van de gevangenis (NPO1 p 15). Aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u een foto op uw telefoon heeft staan – een foto van een blad met titel: ‘Certificate of expiration of a term of imprisonment’, die u ook toonde aan de protection officer – en stelde u dat dit het bewijs is dat u in uw land in de gevangenis heeft gezeten (NPO2 p 2).

Gevraagd wanneer u die foto kreeg, stelde u dat u de dag nadat u het eerst persoonlijk onderhoud had beëindigd u met iemand babbelde en hij met enig risico naar daar ging (NPO 2 p 3). Gevraagd wie u dat gaf, ontweek u eerst de vraag om daarna aan te geven dat een zekere L. u dat gaf en u hem kent van de tijd dat u in de gevangenis was. U verklaarde verder dat hij dat document vond voor u, maar u niet kon meegeven wie dat document aan L. gaf (NPO2 p 4).

Er dient hierbij allereerst opgemerkt dat een foto van een document op uw telefoon slechts **een zeer geringe bewijswaarde heeft**. Uw advocaat bevestigde dat ze dit document zou doorsturen (NPO2 p 3). Tot op heden heeft het CGVS echter niets van u, noch van uw advocaat ontvangen. Bijgevolg kan het CGVS ook geen kennis nemen van de eventuele inhoud en vorm van dit document ter beoordeling.

Voort dient daarbij opgemerkt dat u wel **zeer vage verklaringen** aflegt over hoe u dit document heeft verkregen. Daar dient ook bij vermeld dat u reeds sinds 2013 in Europa verblijft. Dat u pas na uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS enige moeite doet om een uiterst belangrijk document in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te bemachtigen **komt de geloofwaardigheid van uw detentie allerminst ten goede en tast de geloofwaardigheid er van verder aan**.

Rekening houdend met bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde detentie als gevolg van de politieke activiteiten van uw vader.

Wat betreft de documenten die u overhandigde dienen volgende zaken opgemerkt.

Wat betreft de grote bundel aan foto's, met een begeleidend schrijven uwentwege aangaande uw relatie met D., en het kind dat u samen met haar zou hebben gekregen, die u overhandigde, verklaarde u dat deze bundel uw leven is in België en u uw rechten en uw dochter wil (NPO1 p 15). In deze bundel zijn hele wat foto's van u, uw (ex-) partner en u zelf terug te vinden betreffende uw leven hier in België. U voegde ook teksten toe die uw privéleven met D. beschrijven. Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bracht u uw privéleven hier in België naar voor (zei NPO2 p 5, 6, 7 en 8). U nogmaals gevraagd wat u daarmee wil aantonen in het kader van uw asielprocedure, gaf u mee dat dit uw leven is en u dit meebracht om te tonen zodat het CGVS iets zou kunnen doen voor u (NPO 2 p 8). De advocate die u bijstond tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, verduidelijkte dat u uw dochter op heden nog niet heeft erkend, maar u momenteel een procedure voert om dit te proberen (NPO 2, p. 5). Eveneens gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS aan dat u ook in Gambia kinderen heeft - zo heeft u een zoon, geboren op [...]03/2009, die momenteel bij uw moeder zou verblijven, alsook een dochter, geboren op [...]09/2011, die bij haar moeder verblijft (NPO 1, p. 6).

Er dient allereerst opgemerkt dat deze bundel papieren bovenstaande vaststellingen op geen enkele wijze weten te wijzigen. Voorts dient benadrukt dat wat betreft uw verklaring over uw gezinstoestand in België, het Commissariaat-generaal zich in het kader van zijn bevoegdheid op basis van de wet van 15 december 1980 uitsluitend uitspreekt over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg valt het respect voor het privé- en gezinsleven in België niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal, dat zich beperkt tot een onderzoek van de elementen in verband met de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Wat betreft uw verklaring dat u de zorg voor uw kind wil verzekeren in België, verwijst het CGVS naar de hiervoor geldende procedures bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Wat betreft het medisch document d.d. 1 juni 2018 van dr. E.B. staat te lezen dat u verschillende littekens heeft en dat u lijdt aan chronische hoofdpijn en chronische buikpijn als gevolg van verkregen slagen. Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegd medisch attest dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.

Wat betreft de opmerkingen die uw advocaat op het einde van beide persoonlijke onderhouds heeft overgemaakt, dient volgende vermeld. Uw advocaat gaf op het einde van het eerst persoonlijk onderhoud aan dat alle problemen aan bod zijn gekomen die relevant zijn in het kader van de conventie van Genève betreffende de problemen met de politie en seksualiteit, dat er geen bemerkingen zijn aangaande de procedure en dat u zal proberen om documenten te bemachtigen van de gevangenis (NPO1 p 15). Uw advocaat merkte op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud op dat het geen goed idee was om het interview in het Engels af te leggen, dat u ondertussen beter Frans spreekt dan Engels en ze de bezorgdheid overmaakte dat de protection officer niet alles zou begrepen hebben (NPO2 p 16). Eerder tijdens het tweede persoonlijk onderhoud had uw advocate al aangegeven dat het misschien beter zou zijn het persoonlijk onderhoud in de Franse taal te voeren, omdat u op heden al zo lang in Luik zou wonen en beter Frans dan Engels zou spreken (NPO 1, p. 5). Er werd hierop niet ingegaan, gezien er geen problemen vastgesteld werden, u het Engels beheerst en het reeds het tweede interview in het Engels betreft, nadat er evenmin problemen werden vastgesteld in dit kader tijdens het eerste persoonlijk onderhoud.

Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u een Gambiaans staatsburger bent, geboren en getogen in Gambia, waar u woonde tot de leeftijd van 23 jaar oud, en waar u gedurende 5 jaren schoolliep (NPO 1, p. 8). U gaf tevens mee dat u ook Engels onderwezen kreeg op school (NPO 1, p. 16). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat het Engels de enige officiële taal is in Gambia, en ook als enige taal wordt gebruikt in het Gambiaanse onderwijssysteem. Na uw beweerde schoolloopbaan van 5 jaren, verklaarde u veel verschillende jobs te hebben uitgeoefend in Gambia, gaande van het rondbrengen van goederen, tot visserij, en tot het verhandelen van kledij (NPO 1, p. 9). U legde uw interviews voor de DVZ – een eerste keer op 08/05/2018, en een tweede keer op 27/09/2023 – steeds af in de Engelse taal, en signaleerde hierbij nooit enig probleem – integendeel, u gaf aan dat u de Engelse taal voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. U gaf daarbij ook aan dat u een beetje Frans sprak, maar onvoldoende om uw problemen te kunnen verwoorden (zie Verklaring betreffende procedure d.d. 8 mei 2018). U legde ook het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS af in de Engelse taal, en maakte hierover geen opmerkingen. Evenmin werden enige problemen vastgesteld, en bleek u zich goed te kunnen uitdrukken in het Engels, de taal waarvan u zelf aangaf deze

voldoende te beheersen. **Bovenstaande vaststellingen indachtig, kunnen de opmerkingen van uw advocate** – namelijk dat u op heden beter Frans zou spreken dan Engels, en u zich omwille van het gebruik van de Engelse taal tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, niet voldoende zou hebben kunnen uitdrukken [‘dat u niet alles heeft begrepen wat hij zei en hij zei de zaken misschien niet waar hij over dacht’ - NPO 2, p. 16), **niet ernstig genomen worden.**

Er dient daarbij voorts opgemerkt dat u wel degelijk opmerkingen over de notities heeft overgemaakt (dewelke werden toegevoegd aan het administratief dossier) en deze uiterst beperkt en hoofdzakelijk wezen op spellingfouten van namen, op uw leven hier in België en op de toevoeging van slechts enkele woorden op een geheel van 33 pagina’s tekst. **Bijgevolg mag redelijkerwijze aangenomen worden dat u in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, u uw beweerde problemen kon uitleggen, en u hierover vragen kon beantwoorden, in een taal die u voldoende machtig bent.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Het verzoekschrift beroept zich in een enig middel op: “manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief redelijkheid-, zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht”.

Verzoeker stelt:

“ 6.2. Toekenning van de vluchtelingenstatus

6.2.1. Niet-naleving van de redelijke termijn

21. De verwerende partij nam de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn.

22. Het verzoek om internationale bescherming werd op 5 april 2018, zoals aangegeven in de hoofding van pagina 1 van de ingediend. Het dossier werd slechts 5 jaar en bijna 6 maanden later op 29 september 2023 overgemaakt aan het CGVS.

23. De verzoekende partij werd op 16 januari 2024 en 21 februari 2024 gehoord door het CGVS. 4 maanden later besloot het CGVS dd. 28 juni 2024 de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming te weigeren.

24. De procedure heeft aldus 6 jaar en bijna 3 maanden in beslag genomen. Dit strookt niet overeen met een redelijke behandelingstermijn. Aldus werden de principes van behoorlijk bestuur niet overschreden :

25. In die zin : [...]

6.2.2. Taal van het gehoor

26. De verzoekende partij geeft aan dat zij zich niet gemakkelijk kon uitdrukken in het Engels. Zij ging slechts 5 jaar naar school.

27. Daar zij het gevoel had zich niet gemakkelijk te hebben kunnen uitdrukken tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, vroeg ze om zich eventueel in het Frans te mogen uitdrukken.

28. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, wordt het volgende opgemerkt : [...]

29. In het kader van de procedure voor Uw Raad geeft ze aan dat haar niveau Engels onvoldoende is om een interview af te leggen of om een zitting te volgen.

30. Ze vraagt de bijstand van een tolk Mandinka of Fula voor Uw Raad. Tevens vraagt ze dat de beslissing wordt vernietigd om voor het CGVS te worden gehoord in een taal die zij voldoende beheerst, met name de taal Mandinka of Fula.

6.2.3. Seksuele oriëntatie van de verzoekende partij

31. De verzoekende partij voert aan biseksuele relaties te hebben.

32. De verwerende partij verwijt de verzoekende partij enkel op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud haar seksuele oriëntatie te hebben aangevoerd, doch leest men in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij in 2019 voor de Belgische politiediensten gewag maakte van haar biseksualiteit.

33. De verzoekende partij had reeds een ervaring met een man in Gambia en, na enige tijd, ook in België.

34. Uiteraard blijft deze topic gevoelig bij een asielzoeker afkomstig uit een land waar seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht een levenslange gevangenisstraf met zich meebrengt. In de loop der jaren, wordt men in Gambia op dat vlak steeds strenger.

[landeninformatie]

35. Het EVRM heeft Zwitserland in 2020 veroordeeld omdat zij een homoseksuele Gambiaan wou terugdrijven terwijl deze de bescherming door haar Staat niet kon inroepen bij problemen met de bevolking. Men mag immers niet vereisen dat een verzoeker haar seksuele oriëntatie verborgen moet houden in haar land van herkomst : [...]

36. De verzoekende partij meent daarom dat er een objectief element voorhanden is waaruit het risico tot persoonlijke vervolging blijkt uit de vervolging van de LGBT-gemeenschap (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet). Minstens dient men hieruit te besluiten tot een risico het slachtoffer te worden van ernstige schade (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet). Nog meer ondergeschikt, roept zij het voordeel van de twijfel in.

37. In uiterst ondergeschikte orde, hoort de bestreden beslissing te worden vernietigd en het dossier te worden teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek.

38. Uit alle voorgaande elementen blijkt dus dat het CGVS haar onderzoek niet naar behoren heeft uitgevoerd, noch haar beslissing draagkrachtig in feite en in rechte heeft gemotiveerd. Dit vormt dusdanig een inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur, inclus de zorgvuldigheidsplicht en de plicht om rekening te houden met alle elementen, evenals aan artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.

6.2.4. Opsluiting in het land van herkomst ten gevolge van de politieke activiteiten van de vader

39. De verzoekende partij belandde in de gevangenis ten gevolge van de politieke activiteiten van haar vader. Ze werd vaker zwaar mishandeld in het kader van opsluitingen.

40. Zij diende een medisch attest in van de ondergane letsels ter ondersteuning van haar relaas. Dokter B. stelt littekens vast ten gevolge van slagen evenals chronische buikpijn.

41. De verwerende partij schrijft : [...]

42. Een medisch attest heeft nochtans tot gevolg de bewijslast om te keren. Dit volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens, zoals ook door uw Raad werd herhaald : [...]

43. Het komt aldus de verwerende partij toe om op ernstige wijze het vermoeden van het bestaan van een risico tot vervolging of tot ernstige schade ingeval van terugkeer om te werpen.

44. Een beoordeling over de geloofwaardigheid op grond van de verklaringen volstaat niet. Zowel de geloofwaardigheid als het risico tot vervolging worden in casu vermoed.

45. Volledigheidshalve, herinnert de verzoekende partij aan het document dat ze toonde en waaruit haar opsluiting bleek: [...]

46. De verzoekende partij meent op die basis in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6.3. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.3.1. Persoonlijke omstandigheden

47. Op de grond van de motieven uiteengezet onder 6.2 blijkt, ondergeschikt, minstens een risico op ernstige schade die de toekenning van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verantwoordt, te worden aangenomen.

48. Ze wijst daarnaast op de algemene situatie en het risico op aanslagen dat blijft gelden : [...]

49. De verzoekende partij meent daarom dat de verwerende partij onvoldoende rekening hield met het risico op ernstige schade en dus artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

50. De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij faalde in haar onderzoeks- en samenwerkingsplicht evenals in haar motivatieplicht ex artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is noch in feite noch in rechte afdoende gemotiveerd."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Inzake de duurtijd van verzoekers procedure stelt de Raad samen met verzoeker vast dat deze inderdaad zeer lang heeft geduurd. Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in op 5 april 2018 en werd de eerste maal gehoord bij verweerder op 16 januari 2024 en tweede maal op 21 februari 2024. De bestreden beslissing werd betekend 28 juni 2024.

Te dezen dient echter worden opgemerkt dat de (zeer) lange duur van de procedure geen recht op internationale bescherming doet ontstaan. Tevens kan worden opgemerkt dat verzoeker tijdens de loop van de procedure bescherming genoot ten aanzien van zijn land van herkomst aangezien hij tijdens de procedure niet kon worden verwijderd. Daarenboven geeft deze lange duurtijd aan verzoeker de mogelijkheid om bijkomende elementen te verzamelen ter ondersteuning van zijn aangebracht vluchtrelaas.

5. Verzoeker voert aan dat zijn kennis van het Engels niet optimaal is en dat hij zich bijgevolg niet goed kon uitdrukken bij verweerder.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

“Wat betreft de opmerkingen die uw advocaat op het einde van beide persoonlijke onderhouds heeft overgemaakt, dient volgende vermeld. Uw advocaat gaf op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud aan dat alle problemen aan bod zijn gekomen die relevant zijn in het kader van de conventie van Genève betreffende de problemen met de politie en seksualiteit, dat er geen bemerkingen zijn aangaande de procedure en dat u zal proberen om documenten te bemachtigen van de gevangenis (NPO1 p 15). Uw advocaat merkte op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud op dat het geen goed idee was om het interview in het Engels af te leggen, dat u ondertussen beter Frans spreekt dan Engels en ze de bezorgdheid overmaakte dat de protection officer niet alles zou begrepen hebben (NPO2 p 16). Eerder tijdens het tweede persoonlijk onderhoud had uw advocate al aangegeven dat het misschien beter zou zijn het persoonlijk onderhoud in de Franse taal te voeren, omdat u op heden al zo lang in Luik zou wonen en beter Frans dan Engels zou spreken (NPO 1, p. 5). Er werd hierop niet ingegaan, gezien er geen problemen vastgesteld werden, u het Engels beheerst en het reeds het tweede interview in het Engels betreft, nadat er evenmin problemen werden vastgesteld in dit kader tijdens het eerste persoonlijk onderhoud.

Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u een Gambiaans staatsburger bent, geboren en getogen in Gambia, waar u woonde tot de leeftijd van 23 jaar oud, en waar u gedurende 5 jaren schoolliep (NPO 1, p. 8). U gaf tevens mee dat u ook Engels onderwezen kreeg op school (NPO 1, p. 16). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat het Engels de enige officiële taal is in Gambia, en ook als enige taal wordt gebruikt in het Gambiaanse onderwijssysteem. Na uw beweerde schoolloopbaan van 5 jaren, verklaarde u veel verschillende jobs te hebben uitgeoefend in Gambia, gaande van het rondbrengen van goederen, tot visserij, en tot het verhandelen van kledij (NPO 1, p. 9). U legde uw interviews voor de DVZ – een eerste keer op 08/05/2018, en een tweede keer op 27/09/2023 – steeds af in de Engelse taal, en signaleerde hierbij nooit enig probleem – integendeel, u gaf aan dat u de Engelse taal voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. U gaf daarbij ook aan dat u een beetje Frans sprak, maar onvoldoende om uw problemen te kunnen verwoorden (zie Verklaring betreffende procedure d.d. 8 mei 2018). U legde ook het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS af in de Engelse taal, en maakte hierover geen opmerkingen. Evenmin werden enige problemen

vastgesteld, en bleek u zich goed te kunnen uitdrukken in het Engels, de taal waarvan u zelf aangaf deze voldoende te beheersen. **Bovenstaande vaststellingen indachtig, kunnen de opmerkingen van uw advocate – namelijk dat u op heden beter Frans zou spreken dan Engels, en u zich omwille van het gebruik van de Engelse taal tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, niet voldoende zou hebben kunnen uitdrukken [‘dat u niet alles heeft begrepen wat hij zei en hij zei de zaken misschien niet waar hij over dacht’ - NPO 2, p. 16], niet ernstig genomen worden.**

*Er dient daarbij voorts opgemerkt dat u wel degelijk opmerkingen over de notities heeft overgemaakt (dewelke werden toegevoegd aan het administratief dossier) en deze uiterst beperkt en hoofdzakelijk wezen op spellingfouten van namen, op uw leven hier in België en op de toevoeging van slechts enkele woorden op een geheel van 33 pagina’s tekst. **Bijgevolg mag redelijkerwijze aangenomen worden dat u in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, u uw beweerde problemen kon uitleggen, en u hierover vragen kon beantwoorden, in een taal die u voldoende machtig bent.***

Verzoeker laat na verdere concrete duiding te geven inzake de aangevoerde vertaalproblemen. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn gezegden foutief zouden zijn vertaald of neergeschreven. Evenmin brengt hij concrete gegevens aan waaruit enig probleem inzake de vertaling of communicatie zou kunnen worden afgeleid. Zulke problemen blijken voorts niet uit het administratief dossier. Aan verzoeker werd bij de aanvang van de gehoren bij het CGVS gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – gemeld moesten worden. Uit de gehoorverslagen blijkt verder dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid.

Dat zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan kan dan ook niet worden aangenomen, te meer daar verzoeker geen kritiek uit op het feitenrelaas in de bestreden beslissing zodat hij niet aantoonde dat hij zijn relaas niet correct kon communiceren.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift de bijstand van een tolk Mandinka of Fula vroeg voor de zitting op de Raad. Verzoeker werd ter zitting op de Raad bijgestaan door een tolk Fula. Verzoeker bracht tijdens zijn verklaringen middels deze tolk evenmin concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat er zich tijdens de twee gehoren bij verweerder problemen hebben gesteld inzake de vertaling van zijn gezegden.

6. Verzoeker voert aan dat hij biseksueel geaard is.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op omstandige wijze als volgt:

“Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico’s wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Allereerst dient opgemerkt dat u uw beweerde biseksuele geaardheid zeer laattijdig heeft aangehaald als motief voor uw verzoek om internationale bescherming.

Toen u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan het einde van dit onderhoud werd gevraagd of er behalve de reden die u net voordien had aangehaald nog andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Gambia, verklaarde u dat u hier al lang woont, dat er veel veranderd is in uw leven, dat u in Gambia gelimiteerd was, dat het hier mogelijk is om zowel mannen en vrouwen te zien en er seks mee te hebben en u zo wil leven. U daarop gevraagd of het correct is dat u seksuele betrekkingen heeft met zowel mannen als vrouwen beaamde u dat en gaf u aan dat u voordien hield van één (vrouwen nvdr.) en nu van beide geslachten en dat dit veranderde 3 maanden nadat u problemen had met de moeder van uw baby, in augustus 2023 (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 16 januari 2024 p 14 [verder NPO1]).

Er dient daarbij opgemerkt dat u uw biseksuele geaardheid nooit eerder heeft aangehaald als motief voor uw verzoek om internationale bescherming bij de Belgische migratiediensten. Nochtans diende u reeds in 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U werd reeds een eerste keer bevraagd door de dienst Vreemdelingenzaken op 8 mei 2018 waar er naar uw persoonsgegevens werd gevraagd. U verklaarde daar dat u niet getrouwd bent (Verklaring DVZ d.d. 8 mei 2018 punt 14) en dat uw ouders u wouden uithuwelijken, maar u dat niet wou en u weigerde met haar te huwen (Verklaring DVZ d.d. 8 mei 2018 punt 15 b). Hoewel er niet specifiek gevraagd wordt naar een reden waarom u niet naar Gambia kan terugkeren, is het opmerkelijk dat u toen niet reeds gewag maakte van uw beweerde biseksuele geaardheid. Uw verklaring over het uithuwelijken is immers een spontane verklaring uwentwege.

Toen u 5 jaar later specifiek werd bevraagd naar uw asielmotieven heeft u op geen enkel moment gewag gemaakt van uw beweerde biseksuele geaardheid. U bracht enkel uw arrestaties te Gambia naar voren die u verbond aan de politieke activiteiten van uw vader (CGVS vragenlijst d.d. 27 september 2023 punt 3). Nochtans werd er ook gevraagd naar problemen van algemene aard waarop u negatief antwoordde (CGVS vragenlijst d.d. 27 september 2023 punt 3.7c). Eveneens opmerkelijk daarbij is dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat uw seksuele geaardheid veranderde in augustus 2023, in casu een maand voor uw

interview waar u uw asielmotieven naar voor kon brengen. De vaststelling dat u stelt dat uw seksuele geaardheid veranderde in augustus 2023, maar u daar een maand later toen u de kans kreeg om al uw asielmotieven naar voren te brengen met geen woord over rept is verrassend. Daarbij dient ook nog vermeld dat u werd gevraagd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, kort nadat u vrijuit over al uw problemen in Gambia mocht vertellen, of er nog zaken waren waarom u Gambia heeft verlaten waarop u enkel - vaagweg en algemeen - slagen, foltering, gevangenis en gedwongen arbeid aanhaalde (NPO1 p 11).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u uw beweerde biseksuele geaardheid bijzonder laattijdig – in casu op het einde van uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS - in de asielprocedure naar voren heeft gebracht hoewel u ruim voordien meermaals de kans daartoe heeft gekregen wat de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid reeds ernstig en fundamenteel ondermijnt.

Hoewel deze vaststelling niet verhindert dat het CGVS uw beweerde biseksuele geaardheid verder onderzoekt, dient bovenstaande vaststelling mee in rekening gehouden te worden in de algemene geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid.

Verder peilend naar uw biseksuele geaardheid en gevraagd of u in Gambia reeds het gevoel had dat u iets met mannen wou doen, antwoordde u daar positief op en gaf u aan dat u dat gevoel had sinds u 13 of 14 jaar oud was (NPO2 p 9). Iets later tijdens het persoonlijk onderhoud toen u werd bevestigd over uw seksuele relaties met mannen in België, verklaarde u dan weer dat u 15 of 16 jaar oud was toen u dat gevoel had, maar u toen bang was en de vrouw u zei dat seks met een man geen probleem was (NPO2 p 12). Opmerkelijk is dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u voordien hield van vrouwen en nu van beide geslachten en dat dit veranderde 3 maanden nadat u problemen had met de moeder van uw baby, meer bepaald in augustus 2023 toen u reeds 33 jaar oud was (NPO1 p 14). Toen u door de Belgische politiediensten op 21 juli 2019 ondervraagd werd, verklaarde u dat u naar België bent gekomen, omdat u zowel van mannen als van vrouwen houdt (zie rapport administratief: séjour illégal punt 7 interrogation de l'applicant).

Er dient opgemerkt dat u doorheen uw verblijf te België compleet verschillende tijdstippen heeft aangehaald wanneer u zich bewust zou zijn geworden van uw biseksuele geaardheid waarbij u nu eens 13 à 14 jaar oud, en dan weer 33 jaar oud was. **De vaststelling dat u meerdere compleet verschillende momenten aanhaalt waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw biseksuele geaardheid waarbij er ook een zeer groot verschil in leeftijd van in totaal 20 jaar kan waargenomen worden, tast de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid verder en fundamenteel aan.**

Bevraagd naar uw seksuele activiteiten met mannen in België verklaard u dat u hier al seks had, dat het niet vaak gebeurt en u niet elke man wil, gezien ze aantrekkelijk moeten zijn, dat u seks had met een man en een vrouw samen en u geen contact meer heeft met hen (NPO2 p 12 en 13). Bevraagd waarom u geen contact meer heeft met hen, stelde u dat uw relatie met uw vriendin, D., nog niet gedaan was, dat jullie nog samen waren en gevraagd wanneer u dan precies seks had gehad, gaf u aan dat dit ongeveer 1 jaar na de geboorte van uw baby was in 2022 (NPO2 p 13). In de uitgebreide bundel documenten die u aan het CGVS overhandigde stelt u uitdrukkelijk dat uw dochter I. geboren is op 4 november 2021 (zie bundel toegevoegd aan het administratief dossier). Bijgevolg situeert u deze seksuele activiteiten eind 2022. Nochtans had u in het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk verklaart dat uw geaardheid pas is veranderd 3 maanden nadat u problemen had met de mama van uw baby in augustus 2023 (NPO1 p 14).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u uw bekeerde seksuele betrekkingen met een man enerzijds situeert eind 2022 toen u nog samen was met D. en anderzijds 3 maanden nadat u problemen kreeg met D. in augustus 2023. Het CGVS houdt er wel degelijk rekening mee dat een bewustwordingsproces van veranderende seksuele geaardheid niet op een welbepaald tijdstip kan vastgepijnd worden en dat dit een complex, continue en mogelijks langdurig proces kan zijn. Het hebben van een welbepaalde seksuele handelingen kan echter wel steeds op een specifiek moment worden gesitueerd en u legde tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip waarop u seksuele betrekking had met een man.

Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd en gevraagd naar een verklaring gaf u mee dat jullie relatie problemen kende sinds de geboorte van uw kind, dat u bang was dat ze u zou uitschelden en nog dommer zou doen, dat u haar niet meer wil, dat het juist was om dat te doen (het hebben van seks nvdr.), maar u bang was en u D. niet kwijt wil, omdat u zo uw dochter zou kwijtraken (NPO p 15) waarbij u de vraag ontwijkt en allerm minst een geloofwaardige verklaring biedt voor de hierboven beschreven grove tegenstrijdigheid. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde seksuele handelingen die u had met een man (in bijzijn van een vrouw) te Luik.

De vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw seksuele activiteiten met een man te Luik, tast de geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid verder aan.

Peilend naar uw bewustwordingsproces van uw biseksualiteit en gevraagd hoe u bij u zelf opmerkte dat u ook het gevoel had op mannen te vallen wanneer u 13 of 14 jaar oud was, verklaarde u **uiterst verrassend** dat u dat opmerkte bij uzelf op de eerste dag met uw vriend, dat jullie samen op bed lagen, dat jullie wat praatten en hij u vertelde over de mogelijkheid van seks met mannen, dat hij uw jeansbroek afdeed en hij uw penis aanraakte dat jullie samen speelden en jullie wisten dat het verboden was (NPO2 p 14). Bevraagd naar deze vriend verklaarde u **bijzonder beknopt en weinig verhelderend** dat zijn familie van Mai kwam en in Gambia woonden, dat hij niet dezelfde vriend is als diegene die u eerder aanhaalde, dat u hem ontmoette op het

voetbalplein en - **tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen** dat jullie op bed zaten - jullie buiten en verborgen met elkaar 'speelden omdat jullie wisten dat het verkeerd was (NPO2 p 14).

Gevraagd welke gedachten u bij dit incident toen had, gaf u mee dat u dacht aan wat er zou gebeuren en u het gewoon deed omdat u op dat moment geen vragen had en u het gewoon wou doen. Gevraagd naar eventuele gevoelens bij u op dat moment, verklaarde u **opnieuw weinig verhelderend** dat u zich voelde als een man en u seks wou hebben. Gevraagd of u dan meteen wist dat u anders was en of u aanvankelijk twijfels had, gaf u aan dat u het recht niet had om te denken daarover, dat het gevaarlijk was om dat te doen, dat u wist dat het slecht was en je het gewoon doet als de opportuniteit daar komt (NPO2 p 14).

In een ultieme poging om een zeker bewustwordingsproces bij u te kunnen waarnemen en gevraagd of u voordien al gedachten had over seksueel contact met een jongen, gaf u duidelijk aan dat niet te hebben op die leeftijd en u na die gebeurtenis 'geen tijd' had om daarover na te denken. U daarop voorgeworpen dat de Gambiaanse maatschappij helemaal niet open staat tegenover seksueel contact tussen mannen en gevraagd welke gedachten en gevoelens er in u omgingen toen dit allemaal gebeurde, stelde u zonder meer dat u daar niet over dacht en u gewoon uw leven wou verbergen. Gevraagd hoe u dat dan ervaarde om dat constant te moeten verbergen, verklaarde u dat de gemeenschap en familie weet wat goed is en dat niet wordt getolereerd en je vermoord kan worden (NPO2 p 15) **waarbij u de vraag botweg negeert en naast de kwestie antwoordt.**

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef biseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw biseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Gambia, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens en twijfels komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, incoherente, en niet doorleefde verklaringen, die allermist getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – biseksueel zijnde in Gambia – of om te getuigen over wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allermist doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een biseksueel, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u biseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoen biseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) biseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaringen herhaalt zonder verdere duiding, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

U voorgeworpen dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had gezegd dat u vrij wou zijn om seks te hebben met wie u wou (zie NPO1 p 15), maar u pas seks begon te hebben met een man (en dit éénmalig NPO2 p 13) nadat uw problemen kreeg met uw laatste vrouw (D. nvdr.) in 2023 en u hier al bent van 2018 en gevraagd wat u tegenhield om van die (seksuele) vrijheid te genieten al die jaren, verklaarde u dat u in Duitsland continu dacht om seks te hebben met vrouwen en om kinderen te krijgen, maar u daar geen plezier in had en dat u eens een man wou nemen omdat je dan geen problemen hebt met zwangerschap of trouwen enzovoort (NPO2 p 15) wat hoegenaamd niet weet te overtuigen en enkel verder bevestigd dat er aan uw beweerde biseksuele geaardheid geen enkel geloof kan gehecht worden.

Bovenstaande vaststellingen indachtig dient opgemerkt dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door u geopperde biseksuele geaardheid."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen.

Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette relaas inzake zijn vermeende biseksualiteit.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Te dezen kan ook verwezen worden naar

de zeer lange duur van de procedure dewelke verzoeker in de mogelijkheid stelde elementen te verzamelen ter ondersteuning van zijn relaas, *quod non*.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door de verwijzing naar landeninformatie, het poneren van een vrees voor vervolging door het verwijzen naar landeninformatie en rechtspraak van het EHRM en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een concreet en dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde veelheid aan motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Verzoeker voert aan dat hij gedetineerd werd wegens de activiteiten van zijn vader en verwijst naar een medisch attest.

Hieromtrent motiveert de bestreden beslissing:

“Er dient voorts opgemerkt dat u uw beweerde arrestatie, detentie, foltering en gedwongen arbeid niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Toen u een allereerste keer werd bevraagd naar de problemen die er toe hebben geleid dat u Gambia heeft verlaten, verklaarde u dat u 4 keer werd gearresteerd waarbij u een eerste keer werd gearresteerd in 2015 waarbij iedereen van uw familie werd gearresteerd en u aangaf dat uw vader een politicus was (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.1). U verklaarde voorts dat u daarop 21 dagen werd opgesloten in de mile 2 gevangenis in Banjul en u zoel in 2007, 2010 als in 2011 werd gearresteerd en opgesloten in een politiecel te Brikama. U gaf vervolgens aan dat u vreest voor uw leven in een geval van terugkeer naar Gambia, omdat men u opnieuw zou opsluiten in de gevangenis en mishandelen zoals ze in het verleden al hebben gedaan (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.4). U stelde ten slotte dat u problemen heeft met de Gambiaanse overheid en u omwille van de vorige president (Yahya Jammeh nvdr.) meerdere keren gearresteerd bent geweest (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.5).

Toen u de kans kreeg vrijuit over uw problemen in Gambia te spreken, verklaarde u dat uw vader op een bepaald moment een groot probleem had met de mensen van de overheid, omdat uw vader een politicus is, dat hij besloot om de partij van Jammeh te verlaten en naar een ander partij over te stappen, dat mensen van Jammeh naar het huis van uw vader gingen, het huis platbrandden, uw vader sloegen en hem uiteindelijk arresteerden en in een auto wegvoerden (NPO1 p 10). Ook u werd kort daarna opgepakt omwille van uw weerspannigheid tegen de arrestatie van uw vader en naar de Mile 2 gevangenis gebracht (NPO1 p 10). Specifiek gevraagd of de problemen die uw vader had met de overheid problemen waren met het regime van Jammeh, beaamde u dat zonder meer (NPO1 p 7).

Er dient daarbij opgemerkt dat uw beweerde arrestatie, detentie en mishandeling volledig gerelateerd is aan het beweerde politiek profiel van uw vader en zijn politieke activiteiten.

Toen u werd bevraagd naar uw familiale situatie verklaarde u dat uw vader een politicus was en hij elke maand een salaris kreeg omdat hij werkte voor de overheid. Bevraagd wat hij precies deed, gaf u - vaagweg en weinig verhelderend - aan dat hij 'een politicus' is, dat hij 'sprak en meetings organiseerde' om te stemmen, dat hij een raadgever was om mensen te organiseren en als er iets niet goed was, hij dat moest veranderen. Specifiek gevraagd of uw vader dan lid was van de partij van Jammeh beantwoorde u die vraag positief (NPO1 p 5). U verklaarde verder dat u niet weet waarom hij stopte met politiek en hij met u niet over politiek sprak (NPO1 p 6).

U gevraagd hoe de partij van uw vader heet, kon u daar verrassend genoeg niet op antwoorden en gaf u mee dat het al lang geleden is gezien u toen pas 15 jaar oud was (NPO1 p 5). Toen u na de pauze die u kreeg tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw werd gevraagd hoe de partij van Jammeh heet, kon u daar verrassend genoeg plots wel correct op antwoorden en gaf u mee dat deze APRC heet. U daarop gevraagd waar die initialen voor staan, kon u daar niet op antwoorden en stelde u dat toen u daar was u het wist, maar u het nu vergeten bent (NPO1 p 12). Er dient daarbij vermeldt dat de naam van de partij van Jammeh Alliance for Patriotic Reorientation and Construction (APRC) is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Dat u uw beweerde problemen in Gambia volledig relateert aan de politieke activiteiten van uw vader in de partij van Jammeh, maar u niet kon meegeven hoe die partij heet, **doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan het door u voorgehouden politiek profiel van uw vader**. Dat u plots na een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud waar u toegang heeft tot uw telefoon met internetconnectie – u toonde immers tijdens het tweede persoonlijk onderhoud een foto aan de protection officer op uw smartphone (zie NPO2 p 3) - wel correct kan antwoorden op deze vraag is **weinig serieus en toont enkel aan dat u moedwillig de Belgische migratiediensten probeert te misleiden**. De vaststelling dat u zelfs na het opzoeken van de naam van de partij niet kon meegeven waar die initialen voor staan, **toont des te duidelijker aan dat u hoegenaamd geen enkele binding heeft met deze partij en er aan het politiek profiel van uw vader geen geloof kan gehecht worden**. Tot slot dient opgemerkt dat u op geen enkele wijze weet te

verduidelijken wat uw vader nu eigenlijk deed als politicus, in de partij waarvan u de naam aanvankelijk niet eens bleek te kennen. Immers, uw verklaringen over de politieke activiteiten van uw vader zijn uiterst vaag, en eigenlijk nietszeggend – zo verklaarde u aanvankelijk dat uw vader een politicus was, werkte voor de overheid en een salaris kreeg voor de overheid. Gevraagd wat voor werk hij dan deed, verklaarde u enkel vaagweg dat uw vader als politicus ‘gesproken hebben en meetings georganiseerd hebben’, een ‘raadgever zijn geweest om mensen te organiseren’ en dat als er ‘iets niet goed was’, hij ‘dat moest veranderen’ (NPO 1, p. 5). Uw verklaringen betreffende het beweerde politieke profiel van uw vader, en zijn beweerde politieke activiteiten, kunnen – gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen – geenszins geloofwaardig bevonden worden.

Ook wat betreft uw beweerde detentie in de 2 mile gevangenis te Banjul legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u oorspronkelijk aan dat u in 2005 21 dagen werd opgesloten in de gevangenis 2 mile te Banjul (Vragenlijst CGVS d.d. 27 september 2023 punt 3.1). Weinig later – meer bepaald op 16 januari 2024 – verklaarde u dan weer dat u daar 4 à 5 maanden werd opgesloten (NPO1 p 10), een **significant en opvallend verschil**. Er wordt door het CGVS wel degelijk rekening gehouden met het feit dat detentie een sterke invloed kan hebben op het tijdsbesef van de gedetineerde en er niet mag verwacht worden dat u het exacte aantal dagen detentie perfect voor de geest zou kunnen halen. Er mag anderzijds wel verwacht worden dat u de periode van uw beweerde detentie bij benadering zou kunnen meegeven. Dat u dan eens aanhaalt 21 dagen te zijn opgesloten en kort later verklaart 4 à 5 maanden te zijn opgesloten **kan hoegenaamd niet serieus genomen worden en tast de geloofwaardigheid van uw beweerde detentie fundamenteel aan**.

Uw advocaat haalde op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud aan dat u zou proberen documenten te bemachtigen van de gevangenis (NPO1 p 15). Aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u een foto op uw telefoon heeft staan – een foto van een blad met titel: ‘Certificate of expiration of a term of imprisonment’, die u ook toonde aan de protection officer – en stelde u dat dit het bewijs is dat u in uw land in de gevangenis heeft gezeten (NPO2 p 2).

Gevraagd wanneer u die foto kreeg, stelde u dat u de dag nadat u het eerst persoonlijk onderhoud had beëindigd u met iemand babbelde en hij met enig risico naar daar ging (NPO 2 p 3). Gevraagd wie u dat gaf, ontweek u eerst de vraag om daarna aan te geven dat een zekere L. u dat gaf en u hem kent van de tijd dat u in de gevangenis was. U verklaarde verder dat hij dat document vond voor u, maar u niet kon meegeven wie dat document aan L. gaf (NPO2 p 4).

Er dient hierbij allereerst opgemerkt dat een foto van een document op uw telefoon slechts **een zeer geringe bewijswaarde** heeft. Uw advocaat bevestigde dat ze dit document zou doorsturen (NPO2 p 3). Tot op heden heeft het CGVS echter niets van u, noch van uw advocaat ontvangen. Bijgevolg kan het CGVS ook geen kennis nemen van de eventuele inhoud en vorm van dit document ter beoordeling.

Voort dient daarbij opgemerkt dat u wel **zeer vage verklaringen** aflegt over hoe u dit document heeft verkregen. Daar dient ook bij vermeld dat u reeds sinds 2013 in Europa verblijft. Dat u pas na uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS enige moeite doet om een uiterst belangrijk document in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te bemachtigen **komt de geloofwaardigheid van uw detentie allerminst ten goede en tast de geloofwaardigheid er van verder aan**.

Rekening houdend met bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde detentie als gevolg van de politieke activiteiten van uw vader.

[...]

Wat betreft het medisch document d.d. 1 juni 2018 van dr. E.B. staat te lezen dat u verschillende littekens heeft en dat u lijdt aan chronische hoofdpijn en chronische buikpijn als gevolg van verkregen slagen. Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegd medisch attest dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.”

De Raad stelt andermaal vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas ingevolge de activiteiten van zijn vader.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het verwijzen naar een medisch attest, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door verwijzing naar rechtspraak van de Raad inzake medische attesten, het poneren van een vrees voor vervolging middels verwijzing naar het medisch attest en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Het door verzoeker neergelegde medisch attest van dokter B. maakt melding van littekens en chronische hoofd- en buikpijn wegens slagen. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk dat het bestaan van bepaalde fysieke letsels en pijnen aantoonst. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover.

Uit de hoger geciteerde omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing blijkt dat de aangevoerde vervolgingsfeiten wegens de vermeende positie van verzoekers vader niet aannemelijk zijn. Tevens wordt in het medisch attest geen uitspraak gedaan over de ouderdom of recentheid van de littekens, waardoor niet kan blijken of deze letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. Deze letsels kunnen bijvoorbeeld ook hun oorsprong hebben in incidenten gedurende de reisweg die verzoeker aflegde.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing concreet of nuttig te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, blijkt dat in Gambia er actueel voor burgers geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. De loutere verwijzing naar informatie van een reisadvies voor reislustige personen uit de UK en dat stelt dat er een hypothetisch gevaar is voor aanslagen, kan niet leiden tot de conclusie dat verzoeker valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	W. MULS
-----------------	---------